

SKH 50 år- kavalkade på Skogvang 1. mars 2025.

Det var i april 1975 det hendte,
det var da bygdas hederspersoner bestemte.
Vi har et felles ansvar å forvalte,
en forening ble stiftet – et historielag de det kalte.

Fra Skauer kom Markus, Henry og Nora med
men Konnerud var jo også et viktig sted
Kristoffer og Olaf ble utvalgte karer
de hadde sansen for at man ting bevarer.

Et Historielag var noe bygda trengte
de fremmøtte ble enige , et styre de bestemte
Personer som ikke ville la oss i stikken,
de fikk fullmakt til å passe «butikken.»

Skauer og Konnerud i skjønn forening
alt ble bestemt i beste mening.
Et bedre styre vi ikke kunne finne,
nå er de borte, vi hedrer deres minne.

Tangen /Åskollen hadde tanker om lag
og møtte Skoger dag etter dag.
Som assosiert medlem de endte
og I en tid var de med og bestemte.

Skoger kommune var et allsidig sted
hvilken historie og hva skulle man jobbe med.?
Det måtte være nyttig og interessere de fleste
boplass, gruvedrift og redskap etter «beste»
Gruveutvalg

Konnerudfolk sitter da ikke å sover
et Grubeutvalg kunne man ikke hoppe over
Det ble opprettet med stor entusiasme
og Nils Otto fremsto med stor karisme.

Fra gruveutvalg til Stiftelse ble en naturlig ting.
nå ble det fremdrift med saker i sving.
Slitsomt det ble, men jammen ble det flott
Lokomotiver og vogner med egne slott.

Tusenvís av timer og kroner ligger bak
det som fremstod som Konneruds viktigste sak.
I Baklia et Gruvemuseum med egne skinner.
hvor «nissetogene» fremstår som stedets vinner.

Bygdemuseum

Ploger og harver og redskaper i fleng

ble samlet inn fra hver eneste grend
Låven på Borge ble tømt for mus
Skoger Bygdesamling fikk nå et eget hus.

Over 500 gjenstander av mange slag
slik fortelles historien om bondens dag
Om hesteselen kan du masse detaljer finne
at vogndraget ble låst fast med en selepinne.

Et gammelt kjøkken i koboltblå farve
vev og rock og utstyr til å garve.
Museumbestyrer Borge passet på alt
selv om det på vinteren kunne være litt kaldt.

Litt slakk i driften fra tid til annen
da er det er lov å ta seg sammen
Noen har jobbet og slitt
et positivt resultat har det blitt.

FOLK og FAR

Sti og boplasser vi ikke måtte glemme
på vår vandring hørte vi en gammel stemme.
Mon tro min oldemor bodde der inne
min oldefars barn hun fødte som kvinne.

Over 100 boplasser hadde bygda til felles
historien om plassene skulle fortelles
Hvor lå de i skogen og hvem bodde der
en liten historie om hver især.

Historien ble et hefte FOLK og FAR i nittien
du verden hvor glad vi ble for den.
Et oppslagsverk som gledet oss i mange år
her kan du lese om lokale spørsmål du får.

Sti og Boplass

Sti og Boplasskomiteen ble en refleks av FOLK og FAR.
merking og rydding etter gamle fotefar.
Kuene ble borte , klovspor og stier forsvant
kvistekniven blev erstattet med den skarpeste kant.

Plasser ble merket med tilpassede skilt
uten å forstyrre vårt kjærkomne vilt.
Da du kom hjem, kunne du fortelle
navnet på hver eneste celle.

Foto og IT

En historie er gjerne forbundet med tekst
den kan fortelle oss mye om vår slekt.
Men foto er desserten som hører til
da kan du gjenskape hva du vil.

I over førti år har vi samlet og arkivert
kjente og ukjente motiv er studert.
Når og hvor ble bildet tatt
hvem er han bakerst , uten hatt?

Mer og mer utstyr er skaffet til veie
og befinner seg nå i Historielagets eie
Pc og skanner ble nødvendig å bruke.
digitalisering foregikk hver eneste uke.

Stillbilder søkes, gjerne de gamle.
Ingen kan bedre enn oss å samle.
Levende film har det også blitt
Hopp inn i arkivet og ta en titt.

Bildequiz er populære greier
finn deg et bord hvor dere seirer.
Et urettferdig bilde vil noen hevde
det var nabobordets far som i bakken svedde.

I bygda har Historielaget mange venner
foreninger som henvendelse sender.
Vis oss noen bilder fra gamle da'r
med Power Point i veska en av oss drar.

IT er det nye moderne navnet,
det var noe vi i gruppa savnet.
Fantes det noen som dette kan
Valgkomiteen jobbet, og de fant fram.

Teatergruppa

Det Dramatiske selskap, ja fint skulle det være
det måtte til om man skuespillet skulle lære
Utallige år med alvor og skjemt
det sitter i minnet, ingen ting glemt.

Regnskap for seg selv og egen president
markante personer, men ingen her nevnt.
En stat i staten vil noen kunne mene
glimrende innsats fra den lokale scene.

En omgangsskole på Skulkerud ble vekket til live
hvordan kunne man på boplassen en skole drive ?
Flere hundre møtte opp, dette måtte vi se

at timen startet opp med at lærern måtte be.

Historiske vandringer i bortglemte spor
kanskje et fotefar etter vår gamle mor.
Et velregissert opplegg med nytt tablå
historien tilbake var noe å tenke på.

Gotisk gruppe

På åtti og nittitallet en Gotisk Gruppe vi hadde.
elgamle skrifter fra perm til perm de spadde.
Konservator Helgen var den ubestridte leder

som styrte arbeidet til ære og heder.

Et nytt alfabet de måtte seg lære.
det kunne på kreftene virkelig tære.
Men den sosiale delen varmet som mest
de hadde det hyggelig, som om det var fest.

Gatenavn

Nye byggefelt og veier settes i stand
hva de skal hete, det krever sin mann.
Vårt råd til kommunen, vi sier i fra,
et framifrå forslag som dere bør ta.

Rønnehue

Rønnehue var plassen vi elsket så flott
en avtale med «Bruket» har lenge bestått
Der kunne vi slappe av i sus og dus
om du ikke var redd for rotter og mus.

Hammer og spiker vi har flittig brukt
tredve år med dugnad har plassen slukt
Høyt og lavt og med knea bøyd
vi håper at «Bruket» kan si seg fornøyd.

Både styret og gjengen har kost seg der inne
spekemat og mølje var enkelt å finne
Tilbehør til maten ble aldri helt glemt
Selv om noen syntes det kunne bli sent.

Skjeldrumsaga

Fra Dunkedalen til Skjeldrum var den blitt fløtt
å reparere ei sag sa noen var sprøtt,
Et kjempestort prosjekt og styret sa Ja
var det mulig at noen kunne lasset dra?

Dager, uker og år med dugnader,
den gamle saga måtte bli fager.
Innvendig og utvendig, ja taket var stygt

I dag den kan tåle den flotteste lykt.

Det elektriske anlegget var slett ikke bra
men kyndige folk kom ogå utenfra.
Ledninger og motor de fixet på plass
da var det bare å vri om til full gass.

Underetasjen var bare rot og noe måtte gjøres
et lite museum måtte kunne prøves.
Innredning med bilder og skjerm kom på plass.
det eneste som manglet var en museal dass.

Over 2000 frivillige timer står bak
alle gjengene som har tatt i et tak.
Penger fra «venner» reddet det hele
og gir glede som vi alle i dag kan dele.

Kumin

Kulturminner er en offentlig greie,
men de mangler ressurser til slik pleie.
De løftet blikket, hvem kunne de spørre
de spurte oss,- kunne vi tørre ?

Kumingruppa ryddet kalenderen for mange år
ukentlige befaringer de i terrenget går.
Nesten 400 sammenkomster det ble til slutt,
ingen av dyrene de møtte ble skutt.

GPS, foto og karter ble brukt
statsarkiv og kirkebøker ble grundig slukt.
Hvem bodde her og hvem flyttet dit
et liv med utfordringer og en masse slit.

En boplass, en seter en vei eller sti
hit måtte en gå eller kanskje ri
En fløtningsdam med demningens rester
ble bygget med håndkraft og bistand fra hester.

Hundrevis av data ble registrert på blokka
notater og gule lapper ble det sannelig nok'a
Tanken om ei bok, vinket i det fjerne,
folk ville vel tro vi var gærne.

Men det er ikke jubileum hvert eneste år.
en jubileumsbok er noe alle forstår.
Tre års innsats var det som skulle til.
boka ble ferdig, vi gikk oss ikke vill.

Vestskogdagen

Bauta og Rønnehue henger i sammen,
det er Vestskogdagen som skaper rammen.
Vestskogjegerne minnes med flagg og med sang
for at vi alle skal huske «det var en gang»

På Rønnehue kan du vafler og kaffe finne,
og et skuespill eller foredrag, et kulturminne.
Gled deg over hjemturen på vei eller sti
grindvokteren har i dag tatt seg fri.

Historielagsnytt

Rosinen i pølsa er medlemsbladet vårt,
den har i alle år fått bestått.
Og ingen årganger er underveis blitt spart,
fireogførtiende årgang nærmer seg snart.

Historielagsnytt er navnet den fikk i åttito,
skrevet på skrivemaskinen som hos sekretæren
stod.

Senere ble det trykking og fargede bilder
og innhold fra mange spennende kilder.

Fjorten distributører bærer den rundt,
med et motto som sier det er sundt.
Kanskje en må sko seg med brodder under,
eller om bilen tar seg noen ekstra runder.

Postmannen tar resten til fjern og nær,
vi har jo medlemmer både her og der.
Om «blekka» ikke kommer frem
kommer klagen, vi vil ha den igjen.

Summen av alt som skrevet står,
er en unik samling som ikke forgår.
Et lokalt leksikon kan det gjerne hete,
det er bare å bla, begynne å lete.

Medlemmer sier, jeg gleder meg stort
når postkassen klinger, jeg haster der bort.
Å være medlem i laget, det koster jo penger
stopper dere «blekka» jeg kontoen stenger.

Arrangemenstkomiteen.

Første kaffekopp de i femogsytti laget
du verden som den oss alle behaget.
Arrangement og møter år etter år.
kaffe og vafler vi alle får.

Komfyr eller grill, det varmes opp,

bare spis, vi sier ikke stopp.
Alle som deltar, skal få smake
selv om vi mere må bake.

Revisorene

Når revisoren kommer, kasserer'n rømmer,
selv om kontoen er full og pengene flømmer.
De sjekker i regnskap at alt ting stemmer
før de sin rapport på årsmøtet fremmer.

Turgeneralene.

Skal du være med på tur, så meld deg på
kjapp deg, så slipper du på bussen å stå.
Hygge og kultur er målet der fremme,
I bussen vi synger, du kan høre din stemme.

Valgkomiteen,

Et årsmøte på kalenderen skremmer dem opp
tiden er inne, nå må de sloss.

Hvem skal de spørre og hvem er klare?

Han bytter vi ut, men hun må vi bevare.

Styret og våre ledere.

Styret, - de utvalgte, de driver jo på,
viktige saker, vi i protokollen så.
Strategier og økonomien greier de godt,
medlemmene heier og støtter opp.

Ni solide formenn gjennom femti år
det er hva en vellykket forening får.
Vi kan ikke vurdere hvem som er fremst,
men Hanne tar kaka, hun har sittet lengst.

Avslutning

Dette var kavalkaden om historielagets gang
alt fikk du presentert, rett i ditt fang.
Jeg ser du smiler og er litt rørt
over alt du har sett og alt du har hørt.